

bjatowaſcho kſchutu pokutnu ſapſchoſbu. Snaž jo pſchi tom młogi pſchiſtuchať ſe na togo pomyšliť, ako te bitwy we ſwojej ruze ma a je chyla, kaž ſe jomu ſpodoba.

Ta bora ſe ſwignu, naſona mot franzojſkich jagatow, te huſchki pſchemožowachu a ſtichelachu nad rowom tu zeſcž, kaž nałog jo, — to ſchykno tomu zuſemu, winiſkojſkemu towarjſchu.

My ſe roſchichmy domoj; wiželi běchmy doſcž, weto něſchěſcho nicht niž wele powedaſch; ta předna pſchelata kſchej pokaſowaſcho nam dalej, — zo bužo hſchcži ſe ſtaſch?

Sa Rheinom ſe zaſchy.

Čhto to napowedať jo, nicht něwě, ale ſchudy ſe powedaſcho, až ſa Rheinom ſe zaſchy, po Schwarzwalže, kotryž mot naſ wižeſch možachmy, ſchěgnu nož a žen wojaki: pěſchki, rejtare a kanuny! Straſburgate ſe tomu ſmjachu a žachu, až pſchuſki kronprynž ma tam někotare ſta wojakow, tym dajo zeło tam a ſaſ ſchěgnuſch, aby Mac Mahona huzaſchyl, kenz dejať ſe myſliſch, až tam jo welika arměja, ale ten tať měkliwej nějo a bužo jim to zaſcheńe južo pokaſaſch! — Naſch wejſańſki lud mějaſcho drugu myſl, lězrownož tu wěz hobpſchiměſch ſamožawſcho. Schať bu ſnate zynone, až čtož hſchcži pſchenizu wenze ma, dejať ju do brožńe ſporajſch, dokulž nicht wězeſch ſamžo, zo ſe ſtaſch možo. Tež bu mot konſiſtorija pſchikaſane, až dejmy wo to dobyſche ſa Franzojſku bjatowaſch a peńeſe, ſcharpiju a t. d. ſgromažowaſch! To běſcho nam doſcž zaſcheńa!